

- **František (Frank) Mička (12. 12. 1878 Podolí – 1950? Miami?)**

František Mička není zrovna nejznámějším českým umělcem – legionářem. Proslavila ho však některá z jeho děl, zejména sousoší čtyř amerických prezidentů vytesaných ve skále v Black Hills v jižní Dakotě. Československý a americký občan Mička byl nejen výkonným sochařem a kreslířem, ale i vojenským důstojníkem, diplomatickým úředníkem, tlumočnickem a především světoběžníkem. Nakonec se usadil ve Spojených státech amerických, kde také v padesátých letech minulého století zemřel.

Syn rolníka z mále vesničky okresu Nového Města na Moravě se musel vypracovat od nuly. Keramickou školu v Bechyni dokončil v roce 1897. Po krátkém zaměstnání v keramických továrnách v Brně a Ivančicích se odebral roku 1900 do Paříže, kde čtyři a půl roku pracoval v závodě na keramiku. Přitom absolvoval dva semestry na École des Arts décoratifs v Paříži. Po studiích se vrátil na rodnou Moravu, kde pracoval v Letovicích. V roce 1906 se nacházel v německém Wiesbadenu a ve stejném roce odjel do USA. Započal tak novou epochu svého českého krajanství za „velkou louží“.

V druhé dekádě 20. století pracoval v oddělení Národního muzea ve Washingtonu (1912-1914) u Dr. Aleše Hrdličky. Zde prováděl busty i různé plastiky indiánů, tj. živých modelů z chráněných rezervací. Jeho dílo pak bylo součástí výstav v San Diegu a San Franciscu. Byl členem Bohemian Art klubu a Sokola v New Yorku.

Po vstupu USA do války (1917) se Mička stal vojenským dobrovolníkem, vstoupil do čs. legií a zorganizoval první transport českých krajanů vojáků z Ameriky do Francie. V prosinci téhož roku dorazili do Francie. V Saint Maixent absolvoval důstojnickou školu. Zde také působil jako tlumočnick a asistent vojenského učitele kreslení. Byl přidělen k 22. čs. střeleckému pluku v hodnosti podporučík. Zdá se, že si pro své intelektuální aktivity příliš zákopů neužil, navíc byl pověřen, aby zorganizoval další nábor českých Američanů. Udržoval kontakt s Vojtěchem Preissigem, jehož vybízí k tvorbě propagačních plakátů s legionářskou tematikou.

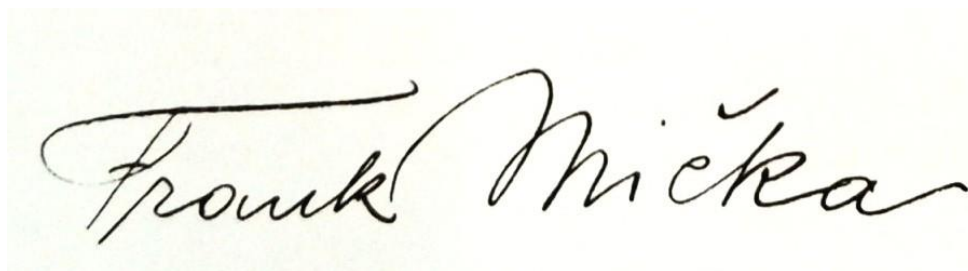
Na přelomu let 1919 a 1920 byl jmenován honorárním úředníkem MZV Československa. Jako tzv. smluvní úředník velvyslanectví ve Washingtonu vydržel v úřadě

do roku 1922, kdy mu byla dána výpověď z důvodu „nedostatku nutné kázně úřední [vůči nadřízeným]“.

Ukřivděný Mička se rozkmotřil s československou diplomacií a navázal na své předválečné aktivity. Především obnovil kontakt s Gutzonem Borglumem a začal pracovat pod vedením Charlese Adriana Pillarse (1870-1937) na vojenském pomníku v Jacksonville na Floridě. Stal se zde členem spolku The Galleon Art Club, který sdružoval mj. i umělce z floridského St Augustin, kde Mička bydlel. Od roku 1934 až do své smrti žil v Miami. Do této doby spadá jeho nejznámější zakázka: Mount Rushmore National Memorial (Památník čtyř amerických prezidentů) v jižní Dakotě. Na obřím díle pracovalo několik stovek sochařů pod vedením Gutzona Borgluma. V roce 1934 Mička vytvářel hlavu prezidenta George Washingtona.

František po sobě zanechal manželku Marii, a syna Franka. Neznáme přesné datum Františkova úmrtí, podle *ancestry.com* zesnul v roce 1950.

Mička se jako sochař a modelář zabýval zejména reprodukcí uměním. Samostatně tvořil jen díla ornamentální. Jeho články bychom našli v časopisech Československý legionář, Svornost a Český svět.

©ČŠBH, o. s. Licence CC BY-NC-ND <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/>

Projekt byl podpořen Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy v rámci dotačního programu Podpora vzdělávání v jazycích národních menšin a multikulturní výchovy v roce 2013. Mediální partner: Český rozhlas – Radio Praha